

Posudek vedoucího práce na bakalářskou práci Terezy Krátké

"Internet a sociálně znevýhodnění"

Cílem předložené bakalářské práce je ambiciózní empirické prozkoumání základních vztahů zakládajících tezi o digitální propasti, tedy vztah a směr kauzality mezi sociální a digitální inkluzí. Teoretická část práce je poměrně bohatá co do záběru, autorka si vybrala poměrně složité téma, které se pokouší uchopit v celé jeho šíři a na poměry Bc prací se jí to daří nadstandardně dobře. Využívá k tomu relevantní aktuální literaturu získanou prostřednictvím explicitně popsané rešerše literatury. Při členění textu využívá dimenze znevýhodnění, přístup, která teprve nedávno začala na empirické rovině zkoumat skupina autorů z Oxford Internet Institute (Ellen Helsper). Práce s odbornou literaturou je na velmi dobré úrovni oceňuji také přítomnost zdůvodnění užívaných konceptů a, což je vzácnější, zdůvodnění nepoužívaných alternativních konceptů, které se při zpracování tématu nabízí. Z logicky strukturované teoretické části pak odvozuje hypotézy, u nichž pak v metodologické části popisuje způsob jejich ověření. Zde bych pouze dodal, že související formulace mohly být pregnantnější, autorka by např. mohla vysvětlit tvrzení, že kontingenční tabulka umožňuje "pozorovat směr závislosti" (související analýzy jsem v textu nezaznamenal). V empirické části pak postupně testuje hypotézy, práce je uzavřena vhodně zformulovanou částí diskuse a závěr.

K práci mám následující připomínky a komentáře.

- Nejsem si jistý, nakolik je vhodné spojovat v rámci zkoumání daného tématu Tourainův koncept programované společnosti s informačními technologiemi dneška, pokud autorka potřebovala k její práci nějaký teoretický rámec, měla si asi vybrat teorie informační společnosti.
- V práci je množství překlepů a pozůstatků změn ve větách (např. hned první věta práce).
- Pro postižení relativních četností odpovědí na otázku by bylo asi vhodnější zvolit jiný typ grafu (např. grafy 2 a 5). Podobně jsou silně nepřehledné tabulky v příloze.
- Nejsem si jistý, nakolik je vhodné využít jako indikátor osobních zdrojů proměnnou návštěva psychologa, zvážila autorka jiné možnosti, které dotazník nabízel a proč je nevyužila?
- S. 40-41 není doprovázena tabulkou/grafem, nemůžeme tedy ověřit autorčino tvrzení.
- Na s. 46 si autorka zřejmě plete reliabilitu s validitou.
- Jak si autorka vysvětluje zjištění, že "Zajímavé výsledky analýzy přináší skupina respondentů a respondentek, jež Internet nevyužívají téměř nikdy. 52,6 % jedinců z této skupiny uvedlo, že navštěvují divadla, koncerty či výstavy denně." na s. 39? V práci postrádám kritičtější zhodnocení tohoto zjištění.
- Konečně si nejsem jistý, k čemu odkazují procenta v grafech 3 a 4 a čistě opticky mám podezření, že si autorka spletla řádková a sloupcová procenta, bohužel v příloze příslušné tabulky nejsou doloženy. Pokud by tomu tak skutečně bylo, jednalo by se o vážný nedostatek, snižující výrazně hodnotu výsledků celé práce.

Celkově považuji práci za nadstandardní a doporučuji ji k obhajobě. Na základě kvality obhajoby, zejména, co se týče poslední připomínky, navrhuji hodnocení v rozmezí výborně až velmi dobře.

V Jihlavě, 29. srpna. 2014

Mgr. Petr Lupač, Ph.D.